

OP WEG NAAR COMPOSTELA

REIMS
BRIENNE-LE-CHATEAU
(deel 4)

VOORSTELLING TOCHT

Het is de bedoeling dat ik een pelgrimstocht onderneem naar Santiago de Compostela, vertrekkend aan de Waddenzee (in het noorden van Nederland) maar tevens (in de winterperiode) ook vertrekkend van uit Cadiz, het zuiden van Spanje (Via de la Plata) Op deze manier zal ik dan een tocht gedaan hebben van de Noordzee tot de Middellandse Zee in Spanje. Tot de Pyreneeën is de vooropgestelde route al meer dan 3.000 km. Ik zal er dus wel een tijdje zoet mee zijn. Normaal gezien doe ik deze tocht alleen met de tent en met de rugzak maar af en toe zal ik wel eens vergezeld worden door een wandelvriend en zal ik ook wel eens gebruik maken van een onderdak.

De pelgrim

Ik ben Ludwig D'Haese, ben 57 jaar, met pensioen, gehuwd en heb drie zonen en twee kleinzonen. Wandelen is mijn passie en ik wandel dan ook elke maand ongeveer een tiental dagen.

Zondag 28 juli 2013

- Van : Reims 100 m
- Naar : Verzy 200 m
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 200 m
- Afstand : 22 km
- Duur : 5 uur

Ik zet mijn weg naar Santiago de Compostela verder. Met de TGV kom ik kort na de middag aan in Reims. Ik begeef mij nog even naar de basiliek, naar het onthaal voor pelgrims voor de laatste nieuwe gegevens aangaande slaapgelegenheden. Je kan er echter slechts terecht vanaf 14.00 uur. Ik besluit om daar niet op te wachten en zoek meteen weer de GR op.

Ik volg de oevers van het kanaal Aisne-Marne. Dit kanaal is 58 km lang en heeft 24 sluizen. Het werd in 1866 in gebruik genomen maar moest na de Eerste Wereldoorlog heropgebouwd worden.

In Sillery verlaat ik het kanaal en wandel nu vooral tussen de wijngaarden van de Champagne. Het champagnehuis Ruinart is het eerste en oudste champagnehuis dat werd opgericht op 1 september 1729.

In Verzenay, op de Mont-Boeuf, staat een van de vaakst gefotografeerde monumenten van het departement: de windmolen. De molen werd gebouwd in 1818 en werkt niet meer sinds 1903, toen de laatste molenaar zwerde dat de molen nooit meer zou draaien na zijn dood. Door zijn strategische ligging fungeerde de molen als observatiepost tijdens de beide wereldoorlogen. Vandaag is hij eigendom van Champagne G.H. Mumm en is hij populair bij zondagsschilders en fotografen.

In het dorp van Verzenay is het juist kermis. Ik word er aangesproken door een koppel dertigers uit Parijs. Ze hadden me van ver zien aankomen met de schelp en ze wilden graag weten waar ik vertrokken was en zo verder. Zelf spreken ze er al jaren over dat ze ook eens een pelgrimstocht zouden moeten maken maar het is er nog nooit van gekomen wegens tijdsgebrek. Ik geef hen de raad dat ze er tijd moeten voor maken.

In Verzy kan ik terecht in een pelgrimshuis. Ik ben er de enige pelgrim. Het enige restaurant in het dorp is gesloten. Enkel bij de bakker kan ik nog wat kopen. Vanuit het venster van mijn kamer kan ik de zon zien onder gaan. De warmte hangt binnen in het huis en ik zet al de ramen open maar het is pas lang na middernacht wanneer ik de slaap kan vatten.

Maandag 29 juli 2013

- Van : Verzy 200 m
- Naar : Condé-sur-Marne 100 m
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Afstand : 21 km
- Duur : 5 uur

Ik heb slecht geslapen de voorbije nacht en ben dan ook vroeg op. Ik ga bij de bakker verse koffiekoeken halen, zet koffie en neem rustig mijn ontbijt. Het is vandaag immers maar een korte dag en ik wil ook niet te vroeg aankomen.

De GR 654 is eigenlijk een aanlooproute die van Namen naar Vezelay gaat. Vanaf midden Frankrijk zijn er een viertal plaatsen die op historische gronden als startplaats worden aangemerkt: Tours, Le Puy-en-Velay, Vezelay en het zuidelijker gelegen Arles. De GR 654 is één van deze aanlooproutes.

Ik zie op verschillende plaatsen reclame over de “Marnothérapie” waar je, tegen betaling, lid kan van worden. Het heeft eigenlijk niets te maken met enige therapie. Als lid krijg je korting in verschillende chambre-d’hôtes en kun je op vertoon van je lidkaart in meerdere champagnehuizen één tot twee verschillende soorten champagne (gratis) proeven.

De meeste sluiswachters hier kunnen gebruik maken van een sluiswachterswoning. Het zijn vaak de enige woningen die je aantreft op het jaagpad.

In Condé-sur-Marne zijn er geen voorzieningen voor pelgrims. Er is ook geen camping. Ik kan er wel terecht in een chambre-d'hôtes waar ze nog net één kamer vrij hebben.

Ook hier treft men het ene champagnehuis na het andere aan. De uitbaatster van de chambre-d'hôtes vraagt mij of ik niet te veel hinder gehad heb van het zware onweer van gisteren en de ermee gepaard gaande hevige windstoten? Neen, daar heb ik echt niets van gemerkt.

Het kanaal Aisne-Marne loopt hier, door een tunnel van 2,3 km, onder de heuvel Billy-le-Grand door. Om de schippers te behoeden voor de uitlaatgassen van hun dieselmotoren werd er in de tunnel, naast het kanaal een klein spoorlijntje aangelegd en werden de boten voortgetrokken door dit locomotiefje dat elektrisch aangedreven werd. Het treintje heeft dienst gedaan van 1940 tot 1974. Ondertussen is de tunnel uitgerust met een verluchtingssysteem. Het locomotiefje heeft men hier tentoon gesteld.

Dinsdag 30 juli 2013

- Van : Condé-sur-Marne 100 m
- Naar : Chalons-en-Champagne 100 m
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Afstand : 26 km
- Duur : 7 uur

Ik heb een goede nachtrust achter de rug en nadat ik het lekkere ontbijt achter de kiezen heb geslagen zet ik mijn weg verder. De chambre-d'hôtes waar ik overnacht heb heet "La clé des champs" en heeft maar drie slaapkamers. Het is een oude, omgebouwde, boerderij met op de binnenkoer een zwembad. Het is er niet duur en alles is er tiptop in orde.

Plots zie ik meer en meer takjes liggen op mijn pad. Ik moet denken aan de uitbaatster van de chambre-d'hotels die mij gisteren vroeg ik of geen hinder had ondervonden van de storm van daags voordien.

En ineens bevind ik mij in het gebied waar de storm blijkbaar lelijk huis gehouden heeft. Over een afstand van een paar honderd meter ligt mijn pad geheel bezaaid met omgewaaide bomen. Ik probeer er omheen te gaan maar dat lukt me niet. Het kost mij dan ook heel wat moeite en tijd om onder en over alle omgewaaide bomen heen te klauteren.

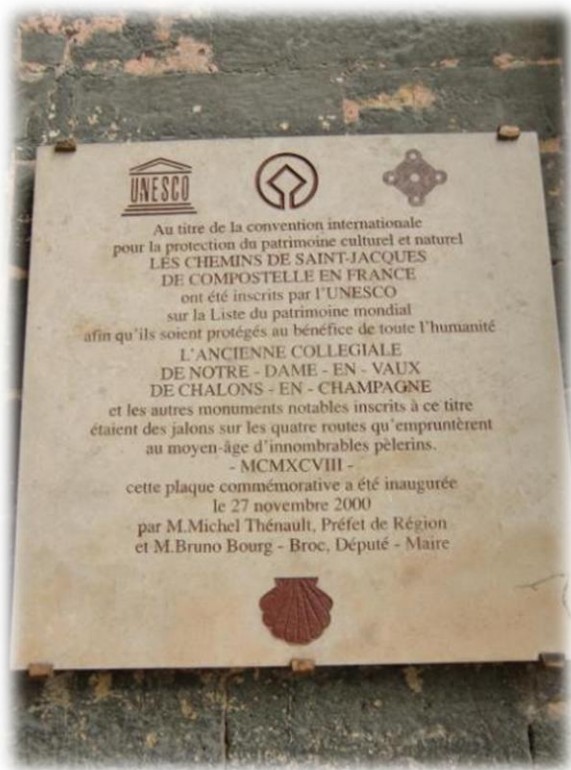

Ik loop nu veel langs het laterale kanaal langs de Marne. De Marne is enerzijds de naam van een Frans departement en anderzijds de naam van een rivier die ontspringt in de buurt van Parijs en uitmondt in de Seine nabij Charenton-le-Pont. De rivier heeft een lengte van 525 km.

Ik kom in Chalons-En-Champagne. Deze avond vindt er hier een concert plaats op de Grande Place. Een pianist is alvast al wat aan het oefenen geslagen.

Ik begeef me naar de kerk “De-Notre-Dame-En-Vaux” waar een ontvangst is voor pelgrims. Er is niet echt een specifiek onderkomen voor pelgrims maar ik kan wel terecht aan verminderd tarief in de plaatselijke jeugdherberg.

De in 1626 in Châlons geboren Jean Talon werd tweemaal (1665-1668 en 1670-1672) als intendant naar Nouvelle France (het huidige Quebec) gestuurd. Talon bouwde aan het toekomstige Canada. Hij tekende ook het stratenplan uit en voerde handel met de Caraïbische eilanden. Hij maakte komaf met vele economische en juridische problemen. In 1672 keerde hij terug naar het Franse hof waar hij in 1694 overleed. Hij wilde echter zelf begraven worden in de Notre-Dame-en-Vaux. In oktober 1695 werd aan deze wens voldaan. In 2004 maakte de in Peru geboren, maar in Châlons levende, beeldhouwer dit standbeeld. Het beeldt Talon uit wiens mantel een wereld draagt om de "reiziger" te symboliseren. De esdoornbladeren op zijn kleding symboliseren Canada.

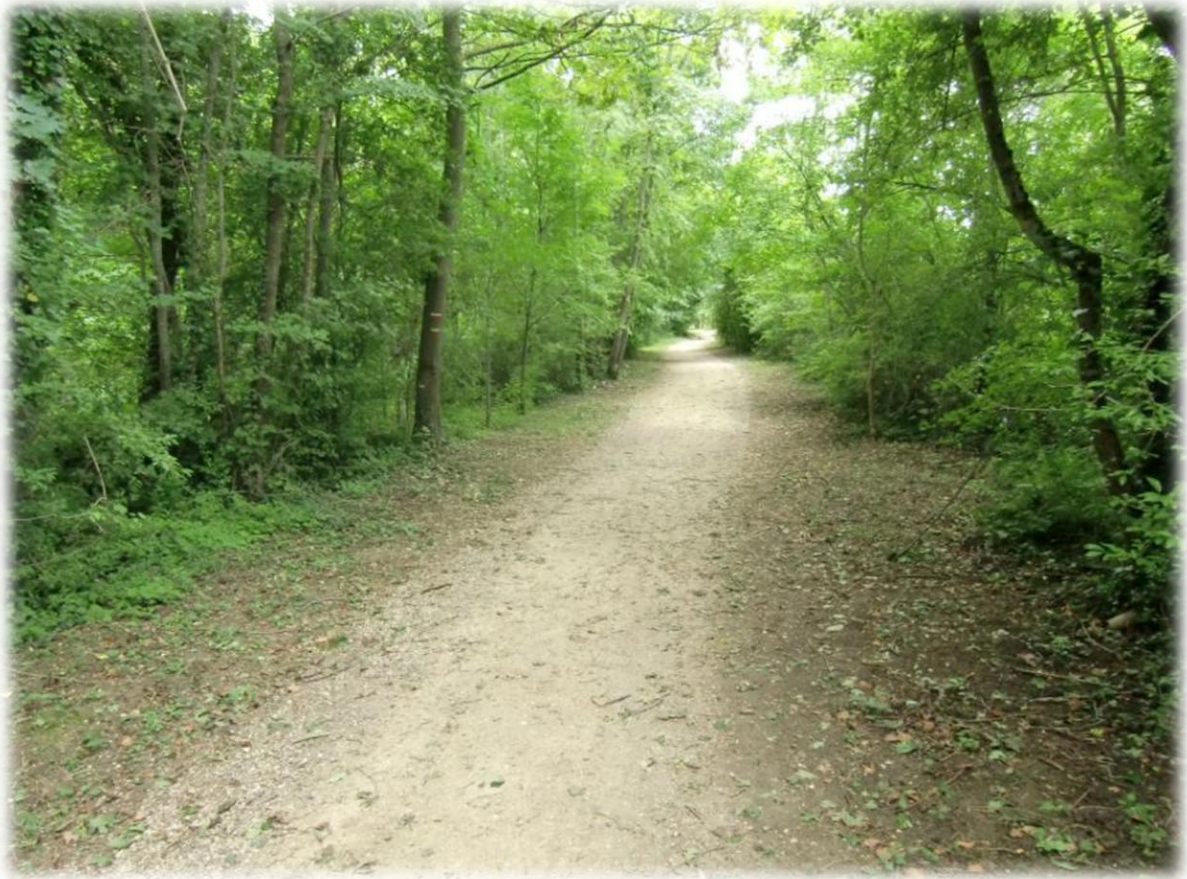
Ik breng een bezoek aan de kathedraal “Saint-Etienne” en installeer me vervolgens in de jeugherberg. Ik ontmoet er nog twee pelgrims, een Nederlands echtpaar dat enkele jaren geleden met de fiets naar Compostela gereden zijn en nu de weg, al fietsend, afleggen in de omgekeerde richting.

Woensdag 31 juli 2013

-
- Van : Chalons-en-Champagne 100 m
- Naar : La-Chaussée-sur-Marne 100 m
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Afstand : 27 km
- Duur : 6 uur

Bij het ontbijt in de jeugdherberg ontmoet ik terug het Nederlandse koppel. Uiteraard wisselen we onze pelgrimsverhalen verder uit. Ze zijn nogal verbijsterd over de lange afstand van Pieterburen tot Cadiz. Ze komen er pas achter dat ik dit alles te voet doe nadat ze me de vraag hebben gesteld met welke soort fiets ik rijd!

Ik wandel nu afwisselend langs de Marne en door wat bossen en velden. Ik ben zeer vroeg vertrokken want vanaf vandaag zou er een drie tot vier dagen durende hittegolf passeren. Men geeft temperaturen tot 38° C. Maar vandaag zou het al bij al nog meevallen en zou het maar 32° C worden.

En het wordt inderdaad al vlug drukkend warm. Op een bepaald ogenblik passeert er mij een landbouwer met zijn auto. Iets verderop zet hij de wagen aan de kant en wacht mij op. Hij is nogal geïnteresseerd in de schelp en ik word er regelmatig over aangesproken. Ik trek er dan steeds 5 tot 10 minuten voor uit om de mensen te woord te staan.

De landbouwer vraagt mij op een bepaald ogenblik waar ik zinnens ben om te eten. Ik zeg hem dat ik straks gewoon in open lucht wat zal eten. Hierop biedt hij mij een maaltijd aan bij hem thuis op de boerderij. Het aanbod ik wel mooi maar ik ben wat bang dat ik daar wat zal blijven plakken en dan moet ik verder stappen in het warmste gedeelte van de dag. Ik bedank de boer maar sla het aanbod af.

Men is hier al begonnen aan het binnenhalen van de oogst. Brede landbouwmachines die zich verplaatsen op de openbare weg worden hier voorafgegaan door een voertuig om het tegemoetkomende verkeer te waarschuwen voor het gevaarte.

